

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 23.12.2005
COM(2005) 701 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS

**ZIŅOJUMS PAR PHARE, PIRMSPIEVĪENOŠANĀS UN PĀREJAS
INSTRUMENTIEM 2004. GADĀ**

{SEC(2005) 1773}

KOPSAVILKUMS

Līdz ar diviem citiem Eiropas Kopienas finansētiem instrumentiem, proti, ISPA (Pirmspievienošanās struktūrpolitikas instruments) un SAPARD (Speciālā pirmspievienošanās programma lauksaimniecībai un lauku attīstībai), PHARE programmas mērķis ir atbalstīt kandidātvalstis un topošās dalībvalstis, tām gatavojoties iestāties Eiropas Savienībā. Pēc 10 jauno dalībvalstu pievienošanās 2004. gadā PHARE sniedza atbalstu atlikušajām kandidātvalstīm Bulgārijai un Rumānijai. Turcija turpina saņemt atbalstu atbilstoši savam pirmspievienošanās palīdzības instrumentam.

PHARE pirmspievienošanās atbalsta mērķis ir atbalstīt kandidātvalstis un topošās dalībvalstis to centienos stiprināt savas valsts iestādes un iestādes, lai tās efektīvi darbotos Eiropas Savienībā, veicināt konvergenci ar Eiropas Kopienas tiesību aktiem, samazināt vajadzību pēc pārejas perioda un veicināt ekonomisko un sociālo kohēziju (ESK).

Programmas pamatā — PHARE pamatnostādnes, ko pārskatīja 2004. gadā, lai tālāk saskaņotu Regulu par *pārrobežu sadarbību* (CBC) ar INTERREG, lai realizētu īpašo pieeju, kāda vajadzīga kodoldrošības jomā un uzsvērtu pāreju uz *Paplašināto decentralizēto īstenošanas sistēmu* (EDIS).

Pirmspievienošanās atbalsta programmu sastādīšana un īstenošana Turcijā lielā mērā atspoguļo PHARE atbalsta procedūras un atbalsta saturu. Lai sagatavotos decentralizētajai pieejai to programmu vadībai, kas izveidotas pie struktūrfondi, Eiropas Komisija ir arvien vairāk intensificējusi atbalstu Bulgārijai un Rumānijai, lai varētu valsts iestādēm tālāk nodot atbildību par PHARE programmu vadību un īstenošanu.

Šajā ziņojumā ir arī informācija jaunajām dalībvalstīm par pārejas līdzekļiem, kas ieviesti, lai dotu iespēju turpināt iestāžu atbalsta veidošanu ar mērķi stiprināt un saliedēt iestāžu un administratīvās jaudas, lai īstenotu *acquis communautaire*. Programmu veidošana pamatota ar vajadzībām, kas noteiktas Komisijas Vispārējā uzraudzības ziņojumā (2003. gada novembrī).

1. PĀRSKATA GADS

1.1. Paplašināšanās procesa galvenie notikumi 2004. gadā

Eiropa ar 25 valstīm radās 2004. gada 1. maijā. Jauno 10 dalībvalstu iestāšanās Eiropas Savienībā bija ES vēsturē vislielākā paplašināšanās.

Protams, paplašināšanās process turpinās. 2004. gada 6. oktobrī Komisija pieņēma **paplašināšanās paketi**, ieskaitot regulārus Bulgārijas, Rumānijas un Turcijas ziņojumus, stratēģijas dokumentu par paplašināšanos un Turcijas iespējamās iestāšanās iespaيدا novērtējumu.

Pievienošanās sarunas ar **Bulgāriju** un **Rumāniju** ir pabeigtas, un abas valstis var iestāties ES 2007. gadā. Decembrī Eiropadome apstiprināja sarunu slēgšanu ar mērķi parakstīt Pievienošanās līgumu pēc iespējas ātrāk 2005. gada laikā.

Ievērojot Komisijas 2004. gada 6. oktobra ieteikumu, decembrī Eiropadome arī nolēma 2005. gada oktobrī atklāt pievienošanās sarunas ar **Turciju**. Lēmumu pieņēma, atzīstot reformu progresu Turcijā, ar noteikumu, ka galvenie tiesību akti stāsies spēkā un pirms sarunu sākšanās parakstīs protokolu, kas paplašina Ankaras nolīgumu uz jaunajām dalībvalstīm¹.

Komisija 2004. gada 20. aprīlī ieteica sākt pievienošanās sarunas ar **Horvātiju**. Pēc šā ieteikuma jūnijā Eiropadome nolēma 2005. gada sākumā sasaukt divpusēju starpvaldību konferenci ar Horvātiju, lai sāktu sarunas².

Komisija 2004. gada 29. septembrī iesniedza priekšlikumu par finansēšanu saistībā ar saviem priekšlikumiem par finanšu perspektīvām 2007.–2013. gadam, pirmspievienošanās atbalsta instrumenta (IPA) izveidošanai, kas aizstās PHARE, ISPA, SAPARD un CARDS un aptvers esošos un nākošos pieteikumu iesniedzējus. Ar šo pašu lēmumu piedāvāja izveidot kaimiņattiecību programmu gar ES ārējām robežām un kandidātvalstīm, iesaistot PHARE pārrobežu sadarbību, TACIS un INTERREG finansējumu. Padome ir izveidojusi vispārēju pieeju, kā laika posmam no 2004. līdz 2006. g. no jauna izvietot resursus, kas vēl ir pieejami SAPARD un ISPA programmās. Sakarā ar Horvātijas pirmspievienošanās stratēģiju Komisija lika priekšā atļaut minētajai valstij pilnu piekļuvi visiem trim esošajiem pirmspievienošanās instrumentiem.

1.2. 2004. gada Eiropadomes sanāksmju galvenie secinājumi

Briseles Eiropadomes sanāksme 2004. gada 17.–18. jūnijā

Eiropadome uzsvēra, ka **Bulgārija** un **Rumānija** ir būtiskas notiekošās paplašināšanās kārtas sastāvdaļas, un atgādināja, ka pamatprincipi, kas bija spēkā attiecībā uz desmit jauno dalībvalstu pievienošanās sarunām, turpinās attiekties uz Bulgāriju un Rumāniju, kuras ir tā paša aptverošā un neatgriezeniskā paplašināšanās procesa daļa.

¹ Eiropadome 2004. gada 17. decembrī pieņēma Komisijas ieteikumu un nolēma sākt sarunas ar Turciju 2005. gada 3. oktobrī ar noteikumu, ka pirms šī datuma paraksta Ankaras nolīguma protokolu, kas pielāgo to pašreizējam ES dalībvalstu sastāvam. Parakstīšana notika 2005. gada 29. jūlijā, un formālu lēmumu par sarunu sākšanu pieņēma 2005. gada 3. oktobrī.

² ES dalībvalstis 3. oktobrī Luksemburgā nolēma sākt pievienošanās sarunas ar Horvātiju. Pievienošanās sarunu sākšana bija iespējama, kad Ministru padome izvērtēja, ka Horvātija pilnā apjomā sadarbojas ar ANO izveidoto Starptautisko kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (ICTY).

Eiropadome apsveica **Turcijas** ievērojamo progresu reformu procesā, ieskaitot svarīgos un plašos konstitūcijas grozījumus, ko pieņēma maijā, kā arī Turcijas valdības lielās pūles izpildīt Kopenhāgenas politiskos kritērijus. Savienība apstiprināja savu apņemšanos nekavējoties atklāt pievienošanās sarunas ar Turciju, ja Eiropadome 2004. gada decembrī nolēmu, ka Turcija izpilda Kopenhāgenas politiskos kritērijus.

Briseles Eiropadomes sanāksme 2004. gada 4.–5. novembrī

Eiropadome uzklaustīja Eiropas Komisijas priekšsēdētāja uzstāšanos par **progresu ziņojumiem, stratēģijas dokumentu** par paplašināšanos un **ieteikumiem** par kandidātvalstīm, kā arī pētījumus par jautājumiem, kas izriet no Turcijas dalības Savienībā, ko Komisija publicējusi 2004. gada 6. oktobrī.

Briseles Eiropadomes sanāksme 2004. gada 16.–17. decembrī

Eiropadome apsveica Komisijas 2004. gada 6. oktobrī iesniegtos pētījumus un ieteikumus savos kārtējos ziņojumos par Bulgāriju, Rumāniju un Turciju ziņojumus, stratēģijas dokumentu par paplašināšanos, ieteikumu par Turciju un Turcijas perspektīvās iestāšanās iespaida novērtējumu.

Eiropadome atgādināja, ka Savienības spēja **absorbēt** jaunas locekles, tajā pašā laikā saglabājot Eiropas integrācijas impulsu, ir nozīmīgs apsvērums Savienības un kandidātvalstu interesēs.

Eiropadome uzskatīja, ka **Bulgārija** spēs izpildīt visus dalībai paredzētos pienākumus tam atvēlētajā laikā, ar nosacījumu, ka tā turpinās strādāt šajā virzienā un sekmīgi un laikus pabeigs vajadzīgās reformas un saistības, ko tā uzņēmusies visās *acquis* jomās. Drošības klauzulas nosaka paņēmienus, ar kādiem jārisina nopietnas problēmas, kas var rasties pirms pievienošanās vai trīs gadus pēc pievienošanās.

Eiropadome ar gandarījumu uzsvēra, ka **Rumānijas** progress *acquis* ieviešanā un saistību ievērošana, īpaši attiecībā uz tieslietu un iekšlietu jomu un konkurenci, ļauj 2004. gada 14. decembrī formāli noslēgt visas atlikušās sadaļas ar šo kandidāti un attiecīgi cerēt, ka 2007. gada janvārī varēs apsveikt to kā dalībvalsti.

Eiropadome atgādina savus iepriekšējos secinājumus par **Turciju**, kad tā Helsinkos piekrita, ka Turcija ir kandidātvalsts, kurai jāpievienojas Savienībai, pamatojoties uz tiem pašiem kritērijiem, kas piemēroti pārējām dalībvalstīm. Tā prasīja Padomes piekrišanu par sarunu formu, ko Komisija stādīs priekšā, lai sarunas varētu sākties 2005. gada 3. oktobrī.

Eiropadome piekrita, ka pievienošanās sarunas ar atsevišķām kandidātvalstīm pamatosies uz **sarunu sistēmu**. Katra sistēma, ko Padome izveido pēc Komisijas priekšlikuma, ņems vērā piektās paplašināšanās pieredzi un *acquis* attīstību un pievērsīsies elementu sērijai atbilstoši katras valsts pašas sasniegumiem, īpašajai situācijai un īpatnībām.

2. PROGRAMMU VEIDOŠANA UN ĪSTENOŠANA: VISPĀRĒJS PĀRSKATS

2.1. PHARE un Pirmspievienošanās palīdzība Turcijai un Īpašā atbalsta pakete Kipras ziemeļu daļai.

Kopš 2004. gada astoņas Viduseiropas un Austrumeiropas valstis un divas Vidusjūras valstis, kas pievienojās ES 2004. gada 1. maijā, vairs nav pirmspievienošanās palīdzības saņēmējas. Tomēr tika izveidots īpašs PHARE mehānisms, kā pakāpeniski izbeigt palīdzību 15 mēnešu laikā, lai ļautu ES delegācijai savu lomu PHARE programmu vadībā mierīgi nodot šo valstu iestādēm.

Bulgārija un Rumānija bija vienīgās PHARE atbalsta saņēmējas 2004. gadā.

Pašreizējās PHARE pamatnostādnes nosaka, ka aptuveni 65 % PHARE līdzekļu ir novirzīti iestāžu veidošanai un saistītajām investīcijām (no kurām vismaz 30 % starpniekinstitūcijām). Institūciju veidošanas un zināšanu nodošanas galvenie instrumenti ir **mērķsadarbības programmas (*Twinning*)** un **neliela apjoma mērķsadarbības projekti (*Twinning Light*)**. Tie ietver dalībvalstu valsts pārvaldes iestāžu ekspertu komandējumus kandidātvalstīs, lai palīdzētu attīstīt spēju īstenot *acquis* īpašos aspektus. Ne vairāk kā 35 % PHARE piešķirto investīciju ir novirzītas ieguldījumiem, kuri veicina ekonomisko un sociālo kohēziju (ESK).

Bez PHARE finansētajām valstu programmām un pārrobežu sadarbības (CBC) elementiem, īsteno vairākas daudzvalstu horizontālās programmas. Šīs programmas bija kodoldrošības, statistikas sadarbības un aģentūru dalības, tīklu veidošanas, tehniskās palīdzības informācijas apmaiņas biroja (TAIEX) darba, informācijas un sakaru jomās.

Turcija izmanto savu pirmspievienošanās instrumentu un caur to arī daudzvalstu horizontālās programmas. Pirmspievienošanās finansiālās palīdzības programma Turcijai 2004. gadam galveno uzmanību pievērša Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildei, *acquis* saskaņošanai, valsts pārvaldes stiprināšanai, tieslietām un iekšlietām un ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai. Programmā ietverts arī līdzfinansējums Turcijas ieguldījumam dalībai sestajā pamatprogrammā un Kopienas izglītības programmās.

Komisijas 2003. gada Lēmumu par Īpašā atbalsta paketi Kipras ziemeļu daļai grozīja 2004. gada 11. augustā (Komisijas Lēmums K(2004)3030), lai atbalsta programmu virzienu mainītu pēc 2004. gada referenduma rezultātiem, palielinot atbalstu tehniskās palīdzības informācijas apmaiņas birojam (TAIEX) un tehniski ekonomiskajam pamatojumam. Šīs programmas sniegto atbalstu centralizēti vada Komisija. Līdz 2004. gada beigām bija parakstīti līgumi ar ANO Attīstības programmu un Lielbritānijas Padomi kopsummā par 10,3 miljoniem EUR.

Finansējums 2004. gadā atbilda Kopenhāgenas Eiropadomes secinājumiem, kur apstiprināja Bulgārijas un Rumānijas pārstrādāto ceļvedi, kā arī atbalsta Turcijai pārņemšanu uz 7. pozīciju (pirmspievienošanās atbalsts).

Kopējās PHARE darbības saistības sasniedza 757,7 miljonus EUR, to skaitā:

Valsts programmas	577,8 miljoni EUR
Kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšana (<i>Kozloduy</i>)	85,0 miljoni EUR

Pārrobežu sadarbība 64 miljoni EUR

Daudzvalstu / horizontālās programmas 28,4 miljoni EUR

(NB. Atlikušie 2,5 miljoni EUR ir PHARE ieguldījums Eiropas Apmācības fondā, kuru vada darbības joma „Izglītība un kultūra”).

Valsts programmas bija sadalītas šādi:

Bulgārija	172,5 miljoni EUR
Rumānija	405,3 miljoni EUR

Apstiprināta pirmspievienšanās atbalsta programma Turcijai:

Turcija	245,9 miljoni EUR
---------	-------------------

Te ietverta valsts programma (236,7 miljoni EUR), kā arī horizontālie pasākumi, ieskaitot TAIEK un atbalsta izdevumus.

Sīkāka informācija par PHARE katrā valstī un pirmspievienšanās atbalsta programma Turcijai atrodama šā ziņojuma pielikuma I daļā — valstu sadaļā.

2.2. Pārejas līdzekļi

Tās desmit valstis, kuras saņēma pirmspievienšanās finansiālo atbalstu atbilstoši PHARE (vai īpašām pirmspievienšanās iespējām, kā Kipras un Maltas gadījumā), tā vietā 2004. gadā pirmo reizi saņēma īpašus pārejas līdzekļus iestāžu veidošanai ar mērķi ļaut toreiz jaunajām dalībvalstīm nostiprināt un konsolidēt iestāžu un administratīvo jaudu, lai īstenotu *acquis communautaire* un tā turpinātu ar PHARE atbalstu iesāktos iestāžu veidošanas pasākumus.

Pārejas līdzekļus radīja atbilstoši Pievienošanās akta 34. pantam kā pagaidu pēcpievienšanās finanšu instrumentu. Programmu veidošanas pamatā ir vajadzības, ko identificējusi Komisija Visaptverošajā pārraudzības ziņojumā (2003. gada novembris). Pantā dots nepilnīgs galveno *acquis* saraksts, kur pagaidām var būt nepilnības, bet arī izslēgtas nozares, kam ir tiesības uz finansējumu no struktūrfondiem. Atspoguļojot PHARE finansētās iestāžu veidošanas pēctecību, pārejas līdzekļu katra gada kopapjoma daļu piešķir noteiktām programmām ar daudziem saņēmējiem.

Kopējās saistības sasniedza 189,6 miljonus EUR, to skaitā:

Valsts programmas 166,6 miljoni EUR

Horizontālās un daudzvalstu programmas un citas 23,0 miljoni EUR

Valsts programmas bija sadalītas šādi:

Kipra	9 miljoni EUR
Čehija	17,1 miljoni EUR

Igaunija	8,4 miljoni EUR
Ungārija	18,4 miljoni EUR
Malta	11,8 miljoni EUR
Latvija	6,7 miljoni EUR
Lietuva	22,4 miljoni EUR
Polija	49,9 miljoni EUR
Slovēnija	8,7 miljoni EUR
Slovākija	14,2 miljoni EUR

2.3. Kopienas pirmspievienošanās palīdzības koordinācija

SAPARD³ (Speciālās pirmspievienošanās programma lauksaimniecībai un lauku attīstībai) mērķis ir palīdzēt kandidātvalstīm risināt strukturālas pielāgošanās problēmas lauksaimniecības nozarēs un lauku rajonos, kā arī īstenot *acquis communautaire* attiecībā uz KLP (kopējo lauksaimniecības politiku) un ar to saistīto likumdošanu. Sīkāka informācija par SAPARD darbību atrodama SAPARD ikgadējā ziņojumā par 2004. gadu.

ISPA⁴ (Pirmspievienošanās struktūrpolitikas instruments) ir vērsts galvenokārt uz to, lai kandidātvalstīs ieviestu Kopienas infrastruktūras standartus. No tā tiek finansēta arī svarīga vides un transporta infrastruktūra. Sīkāka informācija par ISPA darbību atrodama ISPA gada ziņojumā par 2004. gadu.

Direktoru līmenī izveidotā Komisijas *Koordinācijas komiteja* šiem 3 pirmspievienošanās instrumentiem tikās trīs reizes.

Vispārējā atbalsta dokumentu, ar kuru Komisija informēja PHARE vadības komiteju par pirmspievienošanās atbalsta saskaņošanu 2004. gadā, dalībvalstīm iesniedza PHARE Vadības komitejā 2004. gada 10. jūnijā. Šajā dokumentā īpaši ir orientējoši norādīts finanšu sadalījums gadā katrai valstij attiecībā uz trim instrumentiem, informācija par saskaņošanu ar EIB un starptautiskajām finanšu institūcijām un par decentralizētās vadības progresu un perspektīvām. Atsevišķā ikgadējā ziņojumā par pirmspievienošanās palīdzības koordinēšanu iekļauta sīkāka informācija par koordināciju starp PHARE, ISPA un SAPARD.

2.4. Sadarbība ar Eiropas Investīciju banku (EIB) un starptautiskajām finanšu institūcijām (SFI)

Tāpat kā iepriekšējos gados, sadarbība ar EIB un SFI turpinājās saskaņā ar Saprašanās memorandu par sadarbību pirmspievienošanās palīdzības jomā.

³ Vispārējo informāciju par SAPARD skat. Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta mājas lapā http://europa.eu.int/comm/agriculture/external/enlarge/index_en.htm

⁴ Vispārējo informāciju par ISPA skat. Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta mājas lapā http://europa.eu.int/comm/regional_policy/funds/ispa/ispa_en.htm

Komisijas dienesti regulāri organizē tikšanās ar EIB un citām SFI, lai koordinētu jautājumus, kas saistīti ar programmu veidošanu un īstenošanu, kā arī procedūras jautājumus. Lai noorganizētu pāreju no pirmspievienšanās atbalsta uz pilnu dalību ES valstīm, kas pievienojas 2004. gada maijā, Komisija 2004. gada 26. martā vadīja EK/SFI Darba grupu un EK/SFI Augsta līmeņa grupu, kuru ietvaros notiek EK un SFI augstāko vadītāju tikšanās.

Tā kā lielos infrastruktūras objektus, kurus parasti līdzfinansē starptautiski, tagad finansē ISPA, tad PHARE līdzfinansējums ir ierobežots.

Galvenais līdzfinansēšanas instruments 2004. gadā atkal bija MVU instruments, kurā piedalās EIB, ERAB un Eiropas Padomes Attīstības banka / KfW. Mērķis ir turpināt celt līdzfinansēšanas jaudu finanšu nozarē un attīstīt finansēšanas sistēmu MVU (ar „MVU instrumentu”) un pašvaldībām (ar municipalitāšu kreditēšanas instrumentu). Sīkāka informācija par šiem instrumentiem atrodama pielikuma II daļā.

3. PROGRAMMU PĀRVALDĪBA

3.1. Virzībā uz paplašinātu decentralizēto īstenošanas sistēmu (EDIS)

EDIS akreditācijas procesa koncepcija ir sekmēt pilnīgu ES fondu vadības decentralizāciju un izmantošanu kandidātvalstu pārvaldē. Kad EDIS ir pilnībā sasniegts, Komisija vairs neveic atsevišķu darījumu sistemātisku iepriekšēju kontroli, bet veic pēckontroli, uzņemoties atbildību par kopbudžeta izpildi.

Attiecībā uz 10 jaunajām dalībvalstīm pienākums ieviest EDIS līdz pievienošanās dienai bija iekļauts Pievienošanās aktā (33. pants), un tas bija nepārprotams stimuls topošajām dalībvalstīm veikt pēdējos sagatavošanās darbus, lai to sasniegtu. Rezultātā sagatavošanās darbi EDIS 2004. gada laikā bija pabeigti visās 10 jaunajās dalībvalstīs. Līdz 2004. gada beigām EDIS kā Komisijas lēmums par atteikšanos no pirmspievienšanās fondu vadības iepriekšējas kontroles formāli bija piešķirts 9 no 10 jaunajām dalībvalstīm (**Čehijai, Igaunijai, Kiprai, Latvijai, Lietuvai, Maltai, Slovākijai, Slovēnijai un Ungārijai**). Polija bija vienīgā jaunā dalībvalsts, kas nesaņēma EDIS akreditāciju 2004. gadā, bet lēmumu gaidīja 2005. gada pirmajās nedēļās⁵. Sīkākas ziņas par EDIS lēmumiem par katru no 10 jaunajām dalībvalstīm var atrast katras valsts sadaļas 1. punktā.

Bulgārijā un Rumānijā situācija ar EDIS 2004. gada beigās bija šāda: gan **Bulgārija**, gan **Rumānija** bija nobeigusi EDIS 1. posmu (trūkumu novērtējums) un pārgājusi pie 2. posma (trūkumu novēršana), kura mērķis ir pāreja uz EDIS 2006. gada pirmajā pusē. Komisija un valstu pārvaldes struktūras šajās valstīs turpināja uzraudzīt procesu ar Augsta līmeņa darba grupu (ALDG) palīdzību; šīs grupas tika izveidotas 2002. gadā visās PHARE valstīs, lai uzraudzītu un sniegtu vadlīnijas pārejai uz EDIS.

Turcija pārgāja uz DIS (decentralizētās īstenošanas sistēmu) 2003. gada oktobrī ar mērķi pāriet uz EDIS 2007. gadā.

3.2. Uzraudzība un novērtēšana

Uzraudzības un novērtēšanas darbību mērķis ir, pirmkārt, uzraudzīt un izvērtēt finansiālā atbalsta saņēmējvalstīs efektivitāti, sasniedzot to pirmspievienšanās mērķus, novērtējot

⁵ Polijai EDIS akreditāciju piešķīra 2005. gada janvārī

programmas darbības rezultātus un mācoties no pieredzes. Otrs mērķis ir atbalstīt vietējās uzraudzības un vērtēšanas spēju attīstību, lai nostiprinātu valstu spējas pārvaldīt un kontrolēt pirmspievienošanās atbalstu.

3.2.1. Iepriekšēja vērtēšana

Diskusijas par 2003. gada un turpmāko PHARE programmu veidošanas mehānisma iekšējo iepriekšējo novērtēšanu turpinājās 2004. gadā un koncentrējās uz vienīgo vēl neizpildīto ieteikumu kopumu, kurš ir ievads sistemātiskam un formālam kvalitātes kontroles mehānismam.

3.2.2. Uzraudzība un starpposma novērtējums

Ārējās novērtēšanas shēmas 2004. gadā radīja apmēram 45 atsevišķus valstu, nozaru, īpašus vai tematiskus novērtēšanas ziņojumus par PHARE un citu pirmspievienošanās finanšu instrumentu pasākumiem, kā arī Apvienoto kopsavilkuma ziņojumu par PHARE atbalstu, kas sniegts 1999.–2002. gadā un apgūts līdz 2003. gada novembrim.

Konkrēta rīcība šajā jomā ietver: programmas/projekta izstrādes semināru pabeigšana lielākajā daļā kandidātvalstu, lai atrisinātu projektu vājās vietas; un īpašs seminārs ar ieinteresētajām personām, kas iesaistītas mērķsadarbības projektos, lai noteiktu, ar kādām darbībām turpmāk stiprinās mērķsadarbības instrumentu.

3.2.3. Paveiktā novērtējums

Vērtēšanas nodaļa uzsāka cenu aptaujas procesu par lielāko 1999.–2001. gada Phare valstu programmu ārējās pēc novērtēšanas uzdevumu, lai varētu sākt vērtēšanas darbu 2005. gada pirmajā ceturksnī. Uzdevumu pabeigs 2006. gada beigās, pēc 20 mēnešiem, kā plānots.

3.3. Citi pasākumi

Komisijas dienesti veica vairākus citus pasākumus, lai uzlabotu 2004. gada programmu kvalitāti, kā arī atbalstītu vietējās uzraudzības un novērtēšanas jaudas attīstību. Īpaši pasākumi aprakstīti pielikuma II daļas 2.3. punktā.